

ANIMAL MUSIC VYDÁVÁ UNIKÁTNÍ ALBUM DÍVČÍHO VOKÁLNÍHO SOUBORU GRUNIK, KTERÉ OBSAHUJE LIDOVÉ PÍSNĚ HORSKÉHO LAŠSKA V AUTENTICKÉ INTERPRETACI A NAHRÁVKÁCH POŘÍZENÝCH NA PASECE UPROSTŘED BESKYDSKÝCH LESŮ

Dívčí vokální soubor **GRUNIK** z Ostravice, zabývající se autentickou interpretací lokálních lidových písní, natočil na své koncepční album **OZVĚNY** lidové písně ze sbírky své zakladatelky **Věry Šejvlové** (1919 – 2004) z horského Lašska a hraničního hřebene Beskyd na pomezí Kysuc, a to přímo v přírodě, kde písně vznikly a jak se původně interpretovaly, na pasece u hájovny Košarky. GRUNIK se zapsal do povědomí veřejnosti svým provedením lidových písní i účinkováním ve filmu **Želary** (producentem alba je Petr Ostrouchov, autor hudby k tomuto filmu) a též hostováním na nahrávkách **Ivy Bittové** pro její orchestrální album Zvon

(Animal Music, 2012). Syrové a autentické provedení lidových písní, neokrášlených žádnými úravami či aranžmá, přináší silný a dosti nezapomenutelný zážitek. Věra Šejvlová o svém pohledu na interpretaci lidové hudby řekla toto a je zřejmé, že Grunik se těmito pravidly bezchybně řídí: „Zasteskne se mi občas po drátěném zvuku podomácky vyrobeného břuchálu, po fujarovém zvuku koncovky, která nemá čistou kvartu, po tancovačce na Hřčavě, kde co tanečník, to osobnost a každý pár jiný, a přece celek, tak nádherně přirozeně jednotný. Vzpomínám na první Úlehlovské Strážnice, kdy diváci seděli na trávě a viděli do tváří účinkujících, ponořených do prožitků z tance. A tak mě napadá, zdali někdy nepřeceňujeme vnější formu: strojovou jednotnost tanečníků či až bravurní hru muzik a lesk monstrózních folklorních podniků. Kam směřujeme? Kde je lidský rozměr, z něhož to všechno vyrostlo? Domnívám se, a má praxe to potvrzuje, že cesta dál vede tam, kde je folklor součástí života i mimo pódium.“ Mistrem zvuku byl Milan Cimfe, který na pasece u hájovny Košarky přivezl mobilní nahrávací zařízení a uprostřed paseky vztyčil studiové mikrofony Neumann, napájení zajistil agregát na půlkilometrovém kabelu, protože hájovna je bez elektřiny a hluk agregátu nesměl ohrožovat nahrávku. Obal alba je dílem Aleše Najbrta a obsahuje fotografie Dušana Tománka. Projekt alba je součástí Edice Animal Music 2014, podpořené grantem Magistrátu hl.m. Prahy.

Soubor **GRUNIK** založila v roce 1981 v Ostravici jako výlučně dětský soubor **Věra Šejvlová** (1919-2004), která se již od roku 1949 intenzivně zabývala sběrem lidových písní a tanců v oblasti horského Lašska a Kysuckého hřebene Beskyd a zaplňovala tak bílá místa na hudební mapě, neboť tento kraj nebyl dosud předmětem zájmu žádného muzikologického výzkumu a sběru. Její přínos pro regionální folkloristiku je tak skutečně zásadní. Významná folkloristka Věra Šimková ve vzpomínce na Věru Šejvlovou uvedla: „Její folklorní dílo je dobře známé a je obdivované příznivci lidového umění v celé naší vlasti i na Slovensku. Nejednou se zaskvělo i v cizině. Pro nás, její nejbližší na Lašsku, byla a zůstává učitelkou a jednou z prvních osobností, uskutečňující výzkum s následným šířením lašského,

zejména horalského folkloru po druhé světové válce.“ V letech 1949 – 1968 byla Věra Šejvlová zaměstnána v ostravské redakci Československého rozhlasu. V roce 1981, kdy Grunik vznikl, měla však tehdejší režimem zakázanou činnost, a tak její jméno nikde nefigurovalo. GRUNIK vznikl díky pochopení vedení školy i obce Ostravice. Zakládající členové později vyrostli z dětských střevíčků a vznikl paralelně fungující Grunik „velký“ – dospělý. Oba soubory Věra Šejvlová vedla až do své smrti v roce 2004. GRUNIK v současné době vede Zuzana Švébišová, dcera Věry Šejvlové a MuDr. Vít Konopáč. Cílem souboru je prezentace místního folkloru v jeho původní podobě – v krojích, hudbě, písních a tancích. Hlavní důraz soubor klade na autentičnost projevu jedince a jeho improvizaci schopnosti. Grunik čerpá svůj repertoár především ze sbírek Věry Šejvlové, ale také ze zpěvníků Jaromíra Gelnara a Oldřicha Syrovátky, Věry Šimkové a v neposlední řadě také z dochovaných filmových a zvukových záznamů. Za dobu svého působení soubor získal řadu ocenění a navštívil mnoho zahraničních festivalů; v roce 2002 se podílel na natáčení filmu Želary režiséra Ondřeje Trojana (Věra Šejvlová dokonce přeložila dialogy ve scénáři do místního nářečí) a v roce 2004 se stal laureátem největšího mezinárodního festivalu v České republice – ve Strážnici. V roce 2012 spolupracoval Grunik na CD Ivy Bittové „Zvon“ a v jeho koncertní verzi vystoupil v květnu 2014 s Ivou Bittovou a Janáčkovou filharmonií Ostrava na koncertě v ostravském Gongu, zaznamenaném též Českou televizí. www.grunik.cz

---

Kontakty:

Alice Titzová (tiskový servis – 2media): Alice@2media.cz

Petr Ostrouchov (Animal Music): info@animalmusic.cz

www.animalmusic.cz

Obal CD © Aleš Najbrt (Studio Najbrt), 2014

Foto © Dušan Tománek, 2014